

Kalp Ağrısı 14

– ADEM EFİLOĞLU · 07 Ocak 2013

Farkında mısın
Her defasında sonsuzluğa uğurluyorken zamanı
Kimsesizler yurdunda kimsesiz yazılır adımız
Keşke diye hayıflanıp dururuz hatıralara
Keşkelerin feveranından kurtarmaz ağlayışlarımız

Bu gün dış bahçeye çıkardılar yüreğimi
Ellerim üşüyor diye eldiven giydirdiler
Bir vakit tuttuğunda alev alev yanardı oysa
Sana yürürken soluğu kesilmeyen adımlarım
Takıldı bu gün atlayarak geçtiği çakıl taşlarına

Eski bir iskemleye oturttular yorgunluğumu
Ağlıyorum diye elime kâğıt mendil tutuşturdular
Kimse yüzüme vurmadı da kimsesizliğimi
Üzgün bir ifadenin tanıklığını yaptı kara toprak
Ben ağlıyorum diye bulutlar benimle ağladılar

Fazla heyecana gelmezsin demişti doktor bey
Senden gelen mektupları sakladı bakıcılar
Dayanır mıydı yüreğimin stentli duyguları
Çeker miydi bedenim yeni bir kalp ağrısını
Bilinçsiz bakışlara esaret yüklerken anılar

Hala o eski bastona söykünüyorum
Bir ayağı çukurda diyorlar ikide bir
Matem yüklü bulutlar arşınıyor şehrimi
Geçmişinin izlerinde hayaline müptela
Dilime dilime vuruyor yakarışlar

Genzimde bol susamlı simit kokusu hatıralardan
Dudağımda hasretinin derin izleri
Titriyor durduğu yerde ellerim özlemine
Yağmur olmalıyım aşk iyonu yüklü bulutlarda
Ağlamamalıyım ritmi bozuk kalp ağrılarım

Ama söyle bana
Neden kalp ağrısı yapar tüm bekleyişler

âdem efloğlu /ahir-i fırtına

Not: Kalp ağrısı serisi sondan bir önce.